

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. február 03. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A közokirat-hamisítás büntette miatt ... I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. február 22. napján kihirdetett Kb.II.24/2015/16/VI. számú ítéletét ... I. r. és r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlottak közbizalom elleni bűncselekményét társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pont] minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. február 22. napján kihirdetett Kb.II.24/2015/16/VI. számú ítéletével ... I.r. ésr. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c./ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettében, ezért őket egyenként 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Mindkét vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 160.732 forint bünyügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be súlyosítás, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében. Az I. és II.r. vádlottak, valamint védőjük egyaránt felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és mindkét vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.264/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a vádlottakat mondja ki bűnösnek a Btk. 343. § (1) bekezdés c./ pontjába ütköző társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében, és mindkét vádlottat ítélje végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésre a Btk. 85. § (1) bekezdés alkalmazásával. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Kifejtette azon álláspontját, hogy a hamis tartalmú jelentést egymás tevékenységéről tudva, közösen készítették el a vádlottak, ezért társtettesek. Utalt arra, hogy a

vádlottak esetében a szolgálat teljesítésének színvonala sem enyhítő, sem súlyosító körülményként nem értékelhető, mert azt mindketten átlagos szinten teljesítették, egy, illetve két fenyítést kaptak. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni a súlyosító körülmények körében az elszaporodottságot. Kifejtette, hogy a pénzbüntetés a generális prevenció követelményének nem felel meg, az 1.000 forintos napi tétel összeg nem is tükrözi a vádlottak jövedelmi viszonyait.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn, és elsődlegesen védenői felmentésére, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Indítványozta továbbá az ügyési indítványok elutasítását. Kifejtette azon álláspontját, hogy védenői a jelentésben azt írták le, amit ténylegesen láttak. Nem kétséges, hogy az elsőfokú bíróság igen széles körű bizonyítást folytatott le, azonban ez a bizonyítás még mindig nem volt elegendő ahhoz, hogy a vádlottak bűnössége kétséget kizáróan megállapítható legyen. Mindkét vádlott határozottan és következetesen állította, hogy ők bűncselekményt nem követtek el. Az egyéb bizonyítékok száma és súlya nem elegendő a bűnösség megállapításához. Az elsőfokú ítélet megalapozatlansága miatt tehát elsődlegesen a vádlottak felmentését, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem érzi felelősnek magát, lehet, hogy a helyszínen nem volt elég alapos, talán jobb lett volna, ha mind a két felet külön meghallgatják, akkor kiderülhetett volna, hogy mi történt. Szándékosan bűncselekményt nem követtek el.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője, valamint az I.r. vádlott által előadottakhoz.

A katonai ügyész, a vádlottak, valamint védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre és hatályon kívül helyezésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések, indítványok nem alaposak.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. és II.r. vádlottak mind a tárgyaláson, mind a nyomozás során tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztettek elő, mely szerint a közlekedési osztályvezető-helyettes értesítése alapján jelentek meg a helyszínen, azonban ott balesetre utaló nyomot nem találtak, sem anyagi, sem személyi sérülést nem tapasztaltak, illetve a jelenlevő személyek is ilyen tartalmú nyilatkozatot tettek. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a tényállást a vádlottak tagadásával, valamint az azt alátámasztó D.D.tanú vallomásával szemben tanú 3 és tanú 5 tanúk vallomásai, az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítása, a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció, valamint az egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 3. oldal közepétől a 8. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság igen részletes, teljes körű bizonyítási eljárást folytatott le, és az általa megismert bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte. Megállapítható ugyanakkor, hogy az elsőfokú ítélet indokolása 6. oldal 1. bekezdésében iratellenesen tartalmazza tanú 5 tanú

vallomásának részeként azt, hogy a gépjármű bal oldali tükre oly mértékben sérült, hogy csupán drótok tartották, szemmel látható volt, hogy használhatatlan és lógott. Az érintett tanú vallomásaiban valóban határozottan állította, hogy a gépjármű bal oldali tükre le volt törve, azonban nem részletezte olyan módon, hogy azt drótok tartották és lógott. Ezen túlmenően az elsőfokú ítélet 7. oldal 1. bekezdése a szakértői vélemény részeként pontatlanul tartalmazza azt, hogy tanú 3sértett sérülése a fejtető a középvonaltól kissé jobbra 5 mm-es és egy zúzott sebzés. A szakvélemény kizárólag egyetlen 5 mm-es zúzott sebzést említ, tehát az ítélet rendelkező részében a sérülés leírása tévesen enged két sérülésre következtetést. Ezért az idézett részeket a másodfokú katonai tanács az ítélet indokolásából mellőzi. Megállapítható ugyanakkor, hogy sem a tanú vallomásának sem a szakvélemény megállapításának a pontatlan idézése érdemi hatással nem volt a tényállás megállapítására, a történeti tényállás a sértett sérülésének leírását a szakvéleményben írtakkal egyezően tartalmazza, illetve tanú 5tanú vallomásának az ítélet indokolása 5. oldal utolsó bekezdésében írt további része az eljárás során tett nyilatkozatainak megfelelően került rögzítésre.

A Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjában rögzítettekre figyelemmel a II.r. vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a másodfokú katonai tanácsr. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „időközben házasságot kötött”.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlottak és védőjük fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottaknak és védőjüknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlottak felmentésére, továbbá a megalapozatlanság címén az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és az elkövetői alakzat kivételével helyes a cselekmény jogi minősítése is. Helytállóan hivatkozott a másodfokú ügyészség arra, hogy a két vádlott egymás tevékenységéről tudva, közösen készítette el a hamis tartalmú jelentést, ezért esetükben a társtetteség megállapítása nem mellőzhető. Az I. és II.r. vádlottak egyazon baleseti helyszínelői szolgálatot láttak el, küldés alapján együtt jelentek meg a helyszínen, majd közösen készítettek hamis tartalmú rendőri jelentést. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottak közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 343. § (1) bekezdés c./ pontja szerinti társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettként minősítette. Az elsőfokú katonai tanács egyébként ítélete 8. oldal közepétől a 9. oldal közepéig igen részletesen foglalkozott a cselekmény jogi minősítésével, és az ott tett megállapításokkal a másodfokú katonai tanács egyetértett. Szükséges azonban a másodfokú bíróság részéről a jogi indokolást kiegészíteni azzal, hogy a vádlottak a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja alapján tekintendők hivatalos személynek, illetve, hogy a Kúria 45. számú Büntető Kollégiumi véleményében foglaltaknak megfelelően a vádlottak által készített jelentés egyértelműen alkalmas arra, hogy jogilag jelentős tény a kiállító szerv körén kívül is igazoljanak.

A súlyosításra irányuló katonai ügyészi fellebbezés nem alapos.

Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az adott jogi minősítésen belül a konkrét cselekmény viszonylag kisebb tárgyi súlyára figyelemmel lehetőséget látott a törvényben előírt szabadságvesztés helyett eltérő büntetési nem alkalmazására a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontja és (3) bekezdése alkalmazásával. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekménnyel arányosnak tekinthető, míg a napi tétel összege méltányosan a törvényi minimumban került meghatározásra. Összességében a törvénnyel korábban összeütközésbe nem került vádlottak esetében a havi jövedelmüket meghaladó pénzbüntetés kiszabása eltúlzottan enyhének nem tekinthető, így a súlyosításra irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. február 3.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. ésr. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. február 3.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül
Iván Erika
bírósági ügyintéző